

Karlova Studánka 2012

Strašně moc jsem se těšila. Říká se, že na co se člověk moc těší, obyčejně nevyjde. Ale v tomto případě nám to **vyšlo se vším všudy**.

Pro mne ten **nádherný zážitek** začal nástupem v Praze na Hlavním nádraží do vlaku RegioJet. Čekali na nás usměvaví stevardi a stevardky, kteří nás zbavili starosti o zavazadla. Kufry naložili a nám seniorům podali pomocnou ruku do vlaku. Očíslovaná sedadla na místenky byla vypořstovaná a koberce od zdi ke zdi. Vše v naprosté čistotě. Vytahovací stolečky na občerstvení: brzy po startu vlaku nám stevard podal dobrou kávu a pití a k tomu výběr denního tisku a časopisů. Dobře udělal Radim Jančura, že ukázal Českým drahám, jak se dá provozovat dopravní prostředky pro širokou veřejnost. Místenky a výběr vlaku zařídila z Prahy Míla Poly - skvělý nápad!

V den příjezdu do Karlovy Studánky bylo počasí dobré na cestování a hned následující ráno jsme se probudily v Lázeňském domě U lesa do slunečného dne. Další dny nám začaly **procedury, koupele, inhalace, cvičení v tělocvičně a plavání v bazénu**, kde teplota vody dosahovala 32 stupňů. Nádhera. Opět jsme se **stravovaly v Lázeňském domě Libuše**, vítaly jsme vydatné snídaně, ale dobré večere byly kaloricky až příliš vydatné.

Víceméně denně jsme se vydávaly na **pěší túry** (raději tomu říkáme procházky) po okolí. Navštívily jsme Ludvíkov, Malou Morávku, hledaly jsme studánku sv. Huberta (a také našly), prošly kolem kanálu nad vodopády, viděly Skalnatý (nebo také Křížový) vrch a jely jsme autobusem na Ovčárnu. Předsevzetí bylo dojít až na Praděd, ale nešlo to. Sněhem jsme se bořily až po kotníky a jen obtížně jsme se dostaly k Barborce. Z tajícího sněhu tekla proudem čisťouňká voda. Občerstvily jsme se a zpátky jsme se vydaly opět autobusem (pěšky podél Bílé Opavy by to bylo krkolomné a nebezpečné). Při návratu jsme objevily dřevěnou vytesanou a na místě nově instalovanou sochu upřeně zírajícího děda Praděda, sochařem Halouzkem věnovanou do Karlovy Studánky jen 2 dny předtím, než pan prezident Václav Klaus navštívil tyto překrásné lázně.

Alenky ale měly ten den domluvenou túru do Ludvíkova. Po cestě jsme viděly mnohé spadané stromy, nicméně pohled do údolí i na zasněžený Praděd byl úchvatný. Hnány touhou usednout k bohatě prostřenému stolu U Jiřího jsme záhy dorazily do Ludvíkova. Po hodování jsme se autobusem vydaly na cestu domů.

O víkendu jsme se zúčastnily **zájezdu** na Sovinec (středověký hrad založený v roce 1318 - 1348 a částečně zrekonstruovaný v roce 2008), kde jsme byly svědky divadelního představení o popravě vzbuřence, poslechly jsme si bubnový koncert, přihlížely řemeslníkům a nakoupily suvenýry i občerstvení. Nad a hravě vyběhla do hradní věže cca 250 schodů, jiné jsme se jen dívaly zdola. Na zpáteční cestě jsme se zastavily v obci Ruda u Rýmařova, kde se nachází barokní kostel P. Marie Sněžné a unikátní křížová cesta z r. 1760 končící ukřížovaným Ježíšem na nejvyšším kopci obce Křížovém vrchu. Odtud byl překrásný panoramatický pohled do kraje se statnými kvetoucími stromy - na jedné straně rovina Hané, na druhé straně Hrubý Jeseník a Kralický Sněžník. Opět toto místo, na které nás dovedla kulturní referentka lázní pí. Jolana Burgetová, opravdu stálo za shlédnutí.

Cestou zpět jsme mijely bohatě kvetoucí arboretum s 3200 taxony trvalek a přes 600 odrůd dřevin. Tato botanická zahrada zvaná též Maču Pikču byla založená Radimem Tichým v roce 2008 rekultivací skládky odpadu. Mnohé z nás bychom bývaly daly přednost návštěvě tohoto skvostu před prohlídkou Pradědovy galerie v Jiříkově, kde jsme viděly spoustu dřevěných soch řezbáře Halouzky. Snad příště?

Skupinka Alenek se zúčastnila prvomájového průvodu v obci Karlov. Obyvatelé této pitoreskní vesnice i ti z okolí předvedli výjevy z doby minulé, včetně jízdy volhou VB a traktorů s alegorickým vlečňákem. Smích nás doprovázel i při této příležitosti.

Některé z nás také využily nabídky lázní na **večerní kulturní program**, zúčastnily se koncertu Adamusova tria, cestopisné přednášky o Holandsku a tanečního večera. Také při společné vycházce s paní Jolanou Burgetovou oblečenou v dobové krinolíně jsme prošly kolem nejstarších lázeňských domů, kaple sv. Huberta, muzea kamene a dalších zajímavostí a vyslechly si její poutavý výklad o historii. Bohužel zdravotní přednáška internistky lázní byla pro nemoc zrušena a náhradníci se nám již nepodařilo získat.

A tak se pomalu náš pobyt v těchto krásných lázních blížil ke konci. Teploměr ukazoval vysoké hodnoty pro tuto roční dobu po celý čas našeho pobytu. Jen v den našeho odjezdu bylo poněkud chladněji a tudíž se nám opět dobře cestovalo. Nastoupily jsme v Olomouci do RegioJetu, během cesty byla velmi silná bouřka, vlak musel jet zvolna a hrozilo, že budeme mít zpoždění. Ale Student Agency přece toto nemůže dopustit, a tak na Hlavní nádraží v Praze jsme dojely na minutu přesně.

Děkuji všem spozorům a přátelům, lékařům a personálu v Karlově Studánce, kteří nám tento nezapomenutelný zážitek umožnili a také Daniele za její neúnavné a obětavé vedení. Vrátily jsme se odpočaté a posílněné dalšími krásnými chvílkami kamarádství.

Pobyt byl financován ze zdravotnického grantu Magistrátu hl. m. Phy na rok 2012 a z finančního příspěvku a. s. Subterra.

Děkuji moc všem.

Sylvia Matoušková